

1 $\frac{2}{3}$ Mill. Kr. vil det ikke blive nogen højere Skat, end at de meget vel kunne bære den og fortsætte deres Opsparing. Jeg har gjort nogle Beregninger over den, men jeg er ikke sikker paa, at de ere nøjagtige, jeg har haft meget kort Tid til det. Men saa vidt jeg kan skønne, er Gennemsnitsindtægten for disse Mænd 165,000 Kr., og de ville dog have tilbage imellem 130,000 og 135,000 Kr., og der er altsaa rigeligt tilbage baade til deres personlige Eksistens og til en meget betydelig Kapitalopsamling. Jeg tror, at denne Frygt, ligesom ogsaa Frygten for Udvandring, er et af disse Raab, som stadig lyde, men som man i Virkeligheden ikke behøver at tage sig nær. Naar man ser, hvor enormt de store Formuer ere voksende i Tiden fra 1903 til 1908, da dog Skatten af 1903 havde været effektiv, tror jeg heller ikke, der er saa saare stor Grund til at frygte, hvad der skal ske i Fremtiden.

Af den højtærede Finansminister er der henvist til, at hvad han her har foreslaaet, er maaske ikke netop til Punkt og Prikke, hvad han selv kunde ønske, hvis han stod ganske frit, men det er, hvad han anser for gennemførligt, ikke blot her, men ogsaa i det andet høje Ting. Han har maattet tage Hensyn til begge Ting. Det har han gjort, men hvilken Forskel er der ikke i denne Henseende! Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) brugte forleden angaaende det Skattelovkompleks, hvis sidste Del vi nu behandle, det Udtryk, at han og hans Parti vare ikke faldne for Vælgerfristelsen, altsaa for Fristelsen til at tage alt for stort Hensyn til de Vælgere, som vælge dette Tings Medlemmer. Deri har han fuldkommen Ret, der er saa vist ikke taget for meget Hensyn til den almindelige Vælgerbefolkning, til den Vælgerbefolkning, hvis Repræsentation er Folketinget. Helt anderledes hensynsfuldt synes det mig, at Regeringen og Regeringspartiet ere optraadte overfor det andet høje Ting og de Samfundsklasser, som væsentlig ere repræsenterede der. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) nævnedes blandt de Inkonsekvenser, jeg skulde have gjort mig skyldig i, at jeg paa den ene Side skulde have talt om, at Regeringen var bunden af Hensynet til Højre, lod sig lede af Hensynet til Højre, og paa den anden Side talt om, at Højre var et ganske ligegyldigt Parti, talt om Højres Betydningsløshed. Selvfølgelig er der ingen Inkonsekvens her, der er den fuldeste Overensstemmelse mellem begge disse to Udtalelser. Hvad jeg sagde, var, at her i dette Ting var det ligegyldigt,

hvor mange Højremænd der var, hvordan Højre var repræsenteret, og hvordan Højre var delt i Grupper, hvor mange og hvor store de vare. I dette Ting eksisterer Højres Betydningsløshed, men derimod er Partiet i det andet høje Ting vigtigt, fordi Højre i Landstinget har det sidste, det afgørende Ord. Og jeg har en Følelse af, at Finansministeren og hans Parti bøje sig for de Røster, der lyde deroppe fra. Jeg har en uhyggelig Følelse af, at Regeringen for det første har taget det største Hensyn til Landstinget, til de Klasser, der der ere repræsenterede, og dernæst ikke tør gøre noget for at sætte sin Villie igennem, hvis Landstinget ønsker en væsentlig Indgriben deri.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde blandt de Aandrigheder, hvormed han brillerede forleden Dag, at det turde særdeles vel være muligt, at det Parti, som overhovedet ikke ved denne Lejlighed har stillet noget som helst Ændringsforslag, kunde faa en langt større Indflydelse paa Resultatet af disse Lovforslag, naar de nu skulde skride videre under Rigsdagens Behandling, end Socialdemokraterne og maaske ogsaa andre Partier. Jeg frygter, at det ærede Medlem har Ret, og ikke mindst frygter jeg det efter den højtærede Ministers Tale i Dag. Jeg tror, at Højre faar stærk Indflydelse paa hele dette Skattelovkompleks, vi nu behandle, og jeg tror, at Regeringen ikke blot har taget det videst mulige Hensyn til Højre, men at den fremdeles vil gøre det. Naar jeg ser den ringe Interesse, der knytter sig til denne Sags Behandling i denne Sal, medens derimod de Perspektiver, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds stillede i Udsigt, i høj Grad fængslede Opmærksomheden, har det for mig en Betydning, som rækker langt udover denne Sag. Det viser, hvordan Regeringens og Venstres Politik er i Færd med at resultere i, at Tyngdepunktet flyttes franeden opefter. Vi staa nu ved det afsluttende Led i det Skattelov- eller Indkomstlovkompleks, som begyndte sidste Aar, og som altsaa vil lægge nye Byrder paa den danske Befolkning til et Beløb af noget over 20 Mill. Kr. eller henved 40 Kr. for hver Familie og derved gøre denne Befolkning til en af de stærkest beskattede i Europa. Jeg skønner ikke rettere, end at det i denne Sag er Højre og Hensynet til Højre, som har lagt det afgørende Lod i Vægtskaalen.

P. Munch: Da jeg i Formiddags hørte den højtærede Finansministers Udtalelser,